

Drever – en svensk allroundjägare

Av Eliza Kajanus

Dreven har ett relativt långsamt sök som får drevet att bukta bra. Drevern är Sveriges populäraste jakthundsraser när det gäller drivande hundar.

Rådjur, hare eller räv – när det gäller jakten med drivande hundar är drevern för många jägare ett självklart val. På senare år har rasen fått konkurrens av kortdrivare och stöthundar, men fortfarande är denna svenska ras vår populäraste jakthund när det gäller drivande hundar.

Dreven är uthållig och stark och klarar både barmark och snö. Den driver lagom långsamt för att ge många skottillfällen. Den är spårnoga med ett bra och tätt skall. Dessutom kan den användas på såväl rådjur och hare som räv och hjort, vilket ger en lång jaktsäsong. Inte undra på att drevern är populärast som drivande hund bland de nära 150 jakthundsraser vi har i Sverige idag.

Visserligen föds fler strävåriga normaltassar, men då ingår även alla de hundar som avlas fram som rent sällskap. Drevern däremot har alltid varit, och är fortfarande, bara jägarens hund.

Rasen håller idag en jämn och hög kvalitet. Den som skaffar en drever kan räkna med att, nästan oavsett härstamning, få en riktigt bra jakthund som håller långt upp i åren. En tioårig drever på fullt drev i skogen är inget att höja på ögonbrynen åt.

Allround

Möjligheten att kombinera allroundhund och specialist i samma ras har bidragit till rasens popularitet. Drevern både kan och ska jaga flera viltslag. För jaktchampionat till exempel krävs tre förstapris, varav ett på hare. Med träning kan dock en drever inriktas på någotdera viltslaget.

Framför allt i landets norra delar används många drevrar som harspecialister. I söder dominerar rådjursdrivarna. Många av hundarna används också som viltspårhundar.

Under senare år har drevern fått konkurrens av andra jakthundsraser. 1980- och 1990-talens växande rådjursstammar fick många jägare att satsa på den snabbare jakten med kortdrivare och stöthund istället för den traditionella jakten med drivande raser.

Denna utveckling avspeglar sig i vikande registreringssiffror för drevern. 1990 registrerades 2 300 drevervalpar. 2006 hade siffran sjunkit till rekordlåga 900. Taxen har backat ännu mer under samma period. Kortdrivare som wachtelhund och tysk jaktterrier har däremot ökat i antal.

Även det allt större intresset för vildsvinsjakt tar mark från jakten med drivande hund. Därtill kommer rädslan för vargangrepp, som också påverkar framtiden för drivande raser.

Följer viltstammarna

Om nedgången för drevern nu nått sin botten återstår att se. Jakthundspopulationerna har under alla tider följt viltstammarnas storlek. De senaste åren har rådjuren minskat igen. Christoffer Schildt, ordförande i Svenska dreverklubben, tror att detta på sikt leder till att intresset för den klassiska jakten med drivande småhundar kommer tillbaka, åtminstone i de delar av landet där vargen ännu inte etablerat sig.

Tyskt ursprung

Drevern räknar Sverige som sitt hemland, men som svensk ras är den faktiskt bara drygt 50 år gammal. Ursprunget till drevern finns i bland annat Tyskland och Schweiz. I dessa länder korsades under 1800-talet taxar med stövare för att få fram hundar som skulle vara effektiva på rådjur, snabbare än taxen men långsammare än stövaren.

De olika hundtyperna, som var resultatet av dessa korsningar, fick namnet dachsbracke – en sammansättning av tyskans Dachs-hund (tax) och Bracke (stövare). Under namnet westfalisk dachsbracke gjorde drevern entré i de svenska stamböckerna år 1913.

I början av 1940-talet tog intresset för den nya hundtypen fart. Rådjursstammen ökade under krigsåren och hundar som skaffade vilt till grytan blev efterfrågade. 1944 grundades den svenska Dachsbrackenklubben. Tre år senare fick rasen sitt nuvarande namn – det mer lättuttalade drever. 1953 erkändes drever som svensk ras.

Under sina dryga 50 år har drevern i mångt och mycket förblivit samma hund som då – en synnerligen effektiv jakthund. Men några viktiga skillnader finns. Dagens drevrar är tillgängliga och vänliga hundar. De flesta lever i hemmen tillsammans med sina familjer och tillbringar bara en begränsad tid i hundgård.

Så var det inte i början. ”Räkna fingrarna innan du skaffar en drever” var ett välkänt talesätt bland jägare. Ryktet att drevern är bitsk hänger fortfarande kvar på sina håll, även om det idag inte har någon täckning. Bakom den bättre mentaliteten ligger ett medvetet avelsarbete hos Svenska dreverklubben. Att dagens hundar får mer social träning än sina föregångare gör säkert sitt till.

Rasen förbättrad

Även jaktmässigt har rasen utvecklats. Drevern betraktades från början som ”jaktidiot”, som drev sina rådjur timme efter timme på egen hand utan kontakt med jägaren. Här har en förbättring skett. Uppfödarna har medvetet avlat på egenskaper som samarbete, kontaktvilja och förmåga att själv bryta om drevet drar iväg för långt. Jaktproven kräver också att hunden är lydig.

För förstapris på rådjur måste drevern på jaktprov självmant återvända ifrån drev eller tappt. Det finns dock fortfarande åtskilliga jakttokiga drevrar som gärna driver i sju-åtta timmar utan kontakt med sin förare.

Som nybliven dreverägare gäller det att komma ihåg att en hunds förmåga att hålla kontakt i hög grad beror på dess fostran.

Gå gärna en dressyrkurs för att lära dig och hunden grunderna. Tänk också på att inkallning alltid ska vara positiv för hunden.

Efter att du kopplat upp hunden i skogen bör du därför till en början gå en liten bit och sedan släppa iväg hunden igen. Då lär sig drevern att inkallning inte är slutet på det roliga – utan början på ny jakt.

Rasfakta drever

Trefärgad kallas färgen hos drevern till vänster. Drevern till höger är rödvitfärgad, vilket är vanligast.

Helhetsintryck: Enligt standarden ska drevern vara relativt långsträckt och lågställd och stark och robust mer än ädel och snabb. Till karaktären ska drevern vara uppmärksam och lugn. Den får inte vara aggressiv, nervös eller skygg.

Färg: Alla färger i kombination med vita tecken är tillåtna, förutom övervägande vit färg samt leverfärg. Vanligast är rödvita hundar och trefärgade, det vill säga röd-vita med svart mantel/sadel.

Mankhöjd: för hanhund är 32-38 centimeter, för tik 30-36 centimeter.

Hälsa: Drevern är i stort en sund och frisk ras. Rasens största hälsoproblem är lungödem, som yttrar sig som onormal trötthet efter jakt, hosta och ökad andningsfrekvens. Ofta vill hunden hellre sitta än ligga, gärna med huvudet högt. Lungödem kan gå över av sig själv eller genom medicinering, men det händer också att hunden dör. Sjukdomen har troligen ärftliga orsaker.

Rasklubb: Svenska dreverklubben, www.svenskadreverklubben.se

Källor och lästips:

- Boken om drever, A. Cederström, A. Johansson, K. Andersson, Bokförlaget Settern 1994
- Svenska dreverklubbens årsbok 2006
- Jakt med drivande småhundar, D. Liljeberg o P. Klaesson, ICA bokförlag 2000
- www.svenskadreverklubben.se